

SZÉKESFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kért ígattatik be.

Lapunk számára hirdetéseket felvesznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móricz. **Bécsben:** Opellik L. és Mosse Rudolf.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

100. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) czimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyílttérben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Előfizetési felhívás

„Székesfejérvár”

hetenként kétszer — szombaton és szerdán — megjelenő társadalmi hetilap 1876-ik évi folyamára.

A lap ára helyben házhöz hordva vagy vidékre postai küldéssel:

Egész évre (januártól—decz. végeig) . . . 6 frt. — kr.
Félévre (januártól—július végeig) . . . 3 frt. — kr.
Negyedévre (januártól—márcz. végeig) 1 frt. 50 kr.

Lapunk előfizetőit kérjük, miszerint az előfizetést mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szét küldésében fennakadás történjék.

Előfizetési pénzek **Klökner Péter** lapkiadóhoz czimzandók, ezek beküldésére ajánljuk a posta-utalványokat, melyek bérmentesítve csak 5 krba kerülnek.

Az uzsora.

Egy idő óta elnémult a panasz az uzsora pusztításai fölött. Ki hinné, hogy e hallgatás a nyomornak megszűntét jelenti? A ki nem tudja közvetlen értesülésből, hogy mennyi gazdaságot emészt föl mind-egyre az uzsora országos csapása: anyagi viszonyainknak folytonos rosszabbra fordultából is képes következtetni, hogy itt sem állott be a javulás. A panasz elnémulása a reménytelenség a csendes megadás jele. Mert szó folyt az uzsoráról bőven sajtóban és országgyűlésen; jó eszmék sem hiányoztak eme ragály miképi elfojtásáról; de tett, társadalmi vagy

állami cselekvény annyi sem emelkedett ki a sok szó s tanács özönéből, a mennyi elegendő lenne csak egy csep reményt is kelteni az uzsora által marcangoltak szívében.

Nálunk már így a szokás, hogy akkor foglalkozunk egy-egy kérdéssel, mikor nem hogy égető, hanem már lángba borít egy egész rayont és a mikor nincs elegendő erőnk a veszély megfékezésére. Mikor az 1873-iki nagy gazdasági csapások következtében az uzsora mindinkább felütötte fejét és falvak lakóit megtizedelte házbán és földben, nagy volt a felháborodás a közvéleményben. A segítségért kiáltók szava elhatott a törvényhozás teremébe, s kezdve azokon, kik a nép nyomorából politikai tőkét szeretnek kovácsolni, fel azon komoly férfiakig kik érezték, mekkora nemzeti s társadalmi csapás fenyegeti ez országot a kisbirtokosok expropriációja folytán, óhajtottak módot találni az uzsora pusztításai ellen.

Az állam azonban ugyanakkor maga is meg volt szorulva. Közvetlen anyagi segílyt nem nyújthatott; mit tehetett tehát egyebet minthogy elrendelt egy — enquetet? Azóta fontos actiók folytak le, s a nagy szabású pénzügyi s közigaztási tervek közt ki gondolna arra a szegény kisbirtokosra, kit az uzsora földönfutóvá tesz és a kitől az államnak ugy sincs már mit megvenni. Sőt talán azt is hiszik a kormányzat körében, hogy mert elhangzott a jajszó, nincs is ok panaszra.

De mi nem hagyjuk pihenni a kérdést. Nem akarjuk, hogy az országgyűlés ismét csak akkor találjon majd e kalamitással foglalkozni, mikor az égetővé lehet és a mikor az állam, mitől Isten óvjon, de a mire mégis jobb órákban gondolnunk kell —

egyéb csapások miatt közvetlen segílyt nyújtani képtelen lesz. Az orvosszerek e baj ellen különben sem egyszerűek és rögtöni hatásúak; törvényhozói, kormányi és társadalmi összeműködés szükséges arra, hogy az uzsora fokunkint megzaboláztassék. Azért kívánatos, hogy a működés ez irányban jökor induljon meg és szüntelenül folytattassék.

Arra nézve, hogy mi a teendő ezen kalamitás ellen, szerete elágaznak a nézetek. A kamatláb megszabásától nagy eredményt csak kevesen várnak; többen a polgári s a büntető törvények egy némely módosításától, a bírának adandó oly discretionális hatalomtól várnak jó hatást, melylyel a szembeszökőleg túl magas és roszhiszeműleg kikötött kamat leszállítását ítelheti meg. A kormány különben már azon bizottság előtt, mely az uzsora elleni kérvényekről a Reichsrath képviselőházának jelentést tett, kinyilatkoztatta, hogy megteszi mind a polgári, mind a büntető törvényeken szükségesnek látszó módosítási javaslatokat, melyek az uzsora pusztításait megfékezni képesek.

Ausztriában a kérdés nem pihen. Ott sem lesz ez a nagy kalamitás egy elszigetelt intézkedéssel meg orvosolható; de legalább kezökbe veszik az izzóvasat, melylyel a fekélyt kiégetni lehet. Nálunk azonban ennyi sem történt.

Pedig ha a sebet kiégetik, távol van még a gazdasági test gyógyulása. És hol vannak azon társadalmi intézkedések, melyek fellábadni, erőhöz jutni segítenék a kisbirtokost? Hol van azon földhitelezet, mely kis összegeket rövid időn, kevés költség mellett és kedvező törlesztéssel juttatna kezére. Ne késsék tehát a kormány, törvényhozás és

TÁRCZA.

A régi dalokból.

Lelkem betelt az üdvnek mámorával,
Boldog vagyok, bár nem tudom miért;
Szívemnek minden lázas dobbanása
Vigasztaló szó szenvedésimért.
Egész valómat a mi átfutotta:
Egy ismeretlen földöntúli kéj...
— Maradj, maradj itt nálam édes álom!
Kitárom lelkem, óh beszélj, beszélj!

Mivé levék teremő istenem!
Egy rövid nap, egy kicsiny percz alatt,
De a melynek elmulhatatlan kéje
Szívem mélyén örökre ott maradt.
Mivé levék, ki csüggedezni kezdtem,
Busongva egy vágy, egy remény felett,
És im! e vágy, és ime! e reménység
Lelkemnek mostan megmentője lett.

Máskor könyezni vágytam, és a könyesepp
Megjött hamar, megjött önkénytelen,
Mostan mosolygok, s oka ennek is,
Mi a könyé volt, te vagy szerelem!
Máskor jó volt, ha sirni tudtam, akkor
Egy kisdéd könyesepp enyhülést adott,
Most arczomon ugy nézem a mosolygást
Mint tiszta égen fölkelő napot.

Máskor merengtem, elborulva mélyen,
S szívből eltűnt vigaszom: a hit;
S hányszor szettem önnön vérem árán
Édessé tenni álmodásait!
Máskor tört szívvel esdekeltem enyhet
Elesüggedt lelke szenvedésire,
S szerettem volna a borult jövődöt,
Mi hátra van, egy perczben élni le.

Mostan mosolygok, arczom, lelkem egy, — hisz!
A boldogságnak tükre mindenik,
S a dobbanások, mik szívembe kelnek,
Az üdvösség közelét hirdetik.
A régi köny sugárt rejtett magában,
S most fénybe vonja elborult szemem,
S mi lelkemet fényével átragyogja:
Az örökifju, boldog szerelem.

Oh jertek, a kik védve őrizétek,
Ha lelkemre a kinok éje jött,
Hajoljatok meg és boruljatok le
A boldogságnak nagysága előtt!
Jer kedvesem! tied a menny egészen,
Mit fényes lelked énnekem adott,
Ki legméltóbb vagy erre: fűzz le róla
Szép homlokodra minden csillagot!

Udvardy Géza.

Fidelió.

— Csengeri Gyulától —
(Vége.)

Az udvari páholy megtelt. — A nyitány megkezdődik.

Wilhelmínának, hogy a szinpadra lépett, első tekintete a zenekarra irányult. Valóban, Beethoven nem volt jelen. Éneke felette tetszett, s sikerét az ugynevezett „remény ária” csak fokozta. Mint egy gyermek, örömtől repeső szívvél veté magát anyja karjaiba, ahogy a függöny legördült.

Nem sokára jelt adott a rendező a második felvonáshoz.

Florestán bevezé dalát „eltűnt szerencséséről.” Mialatt a hegedűk a melodramatikus bevezetést játszák, a börtön háttérben megjelennek Rocco s Leonora, s elkezdik a sirt ásni.

— „Reszketsz? — félsz talán?” kérde Rocco, tekintetét Leonorára vetve, kinek hangja remegni kezdett.

— „Oh! nem, de oly hideg van!” válaszolá Leonora s figyelmesen nézett Rocco-ra, kinek szintén remegő hangja figyelmét magára vonta.

Rocco pedig halkán Thaliához fohászzkodott: szállna le az egéből s földné el palástjával Leonora szemei elől azon férfit, ki imént a zenekar közé lépve a karmester mellett helyet foglalt.

Leonora nagyon el volt foglalva a sirással, mert nem vette észre a szellemet.

— „Beethoven!” suttagák a zenészek s az azokkal a nem kevésbbé elszörnyedt Umlauf.

Beethoven pedig nyugodtan ült elfoglalt helyén, szemeit mereven a szinpadra — Leonorára — szegte.

* * *
Erősen állítá pedig egész nap, hogy nem létezik a világon erő, mely őt ma a szinházba csalhatná. Este felé szokásos sétáját teszi, midőn sétálás közben

társadalmi erő megtörni az uzsora átkát; és különösen ne legyen utolsó a kormány, kinek most ha valamely üdvös intézet e célra fel lenne állítható, elég anyagi módja van, dotatióval is támogatni ilyen mű szociális kezdeményt. ▲

Koreszmék.

A jelenkor legpraegnansabb kifejezését a realizmus és materialismus eszméiben találjuk meg. Az elsőre nézve a szellemiség és cultur haladása, a másodikra pedig a vagyonsodás és anyagi jólét kifejlődése van alapítva.

Az emberiség történelme primitív korszakában a végtelenség eszméjét az észlelt természeti tüneményekben kereste, míg a későbbi kor már a természetfölötti lény — istenség ismeretére jutott.

A mai kor bölcselete különböző felfogásokban hiszi a teremtet szellem létezését, melyek naturalismus és rationalismus tana neve alatt előttünk ismeretesek. A két ellentétes fogalom a theismus és atheismus képezi jelenben az összes emberi nem vallását, s ez utóbbi határozott túlyomó számban az istenség eszméjét régi hitregék alapján látható alakban képzeli. A láthatlan szellemi lény hívői, a kinek a világzöme alkotását köszönheti — óriási haladást tüntetnek fel a szellemi téren, és mintegy a felismert nagy lény tudásából erőt merítve az ismeretek és tudományok terén fölülmulják az együgyű és rajongó vallások követőit.

Míg a mult század az elméletek megállapításával foglalkozott, jelen század azokat a gyakorlati téren alkalmazza. Hogy mily reális iránya van a mai nemzedéknek, mutatja azon körülmény, hogy csak a mi hasznos és célszerűnek bizonyul fogadtatik el alapul, haladásra alkalmas tényezőül. A nemzetek költészetében nyilatkozik a legbensőbb szellemi élet, és kiváló leglényesebb tárgyát képezi a jelenkor cultur népeinek. A nemzetek szellemi életében van azok létezésé és jövője. A különböző fajok tömörülnek, és gyakran szellemi fensőbbiséggel bíró kisebb számu nemzetek jutnak uralomra. Megérkezett a szellem uralma, és ez érvényesíti magát egycsek zsarnoki önkénye fölött. A sziv és erkölcsök, ugy az izlés nemesítése legkiválóbb gondja most a böcs kormányzóknak, ettől van áthatva a mai kor és ettől tételezi föl a műveltség fokát.

A természettudomány sok újat mutat föl s a szellemi kifejlődés phasisait gyaníttatni engedi. A humanismus és az emberszeretet nagy mérvben terjed, mi a haladás és az általános művelődésnek tág ösvényt nyit. — A nemzeti műveltség és honszeretet mint két hatalmas tényező elérése után törekednek a felébredt nemzetek s egy szebb jövővel kecsegtetik a gondolkozó emberi szellemet. A művészet és ipar terén is az emberi ész nagyszerű találmányaival bámulatra ragad, ezt tanusítják a közkiállítások, melyekben az emberi elme munkássága haladásának ragyogó bizonyítékát látjuk. — Az előítélet és babonás fogalmak nevétségecskékké lesznek, s az emberiség bontakozni kezd a gyermekkorból, ifjú erővel, magasztos képzelemmel öleli fel a nagy, nemes, szép és igaz eszméket, és azok megvalósításában fáradozik, noha még számos akadályokba ütközik. A törvénytisztelet növekedik, s a jog-egyenlőség az embereket méltóságuk önértetére segíti. Egyes egyének eltörpülnek, kik talán a mult század szerepvivői lehetnek volna, tömörülés a jelszó s egye-

sült erővel küzd az emberiség arra, hogy minden egyes, valódi ember legyen.

A mai koreszmék mint ez átalakulási korszak emeltyüi megvilágítják a jövő századok szellemi életét. Becses anyagot gyűjt a mai kor, melyet a jövő emberei átalakíthatnak, de lényegében meg nem változtathatnak.

Midőn a szellemi téren a jelen kor fényoldalát megismertettük és a haladást constatáltuk, térjünk át az emberiség egy másik eszméjére, melynek annyi kinövésai vannak és veszélylyel fenyegetnek, lebbent-sük fel az árnyoldalt is, melyet a szellem nagy világa vet e földre. Szóljunk a materialismus eszméjéről, mely a vagyonsodást és anyagi jólétet tüzte ki célul. — Tagadhatatlan és elvitázhatatlan tény, hogy a szellemi nagyságot és felemelkedést a biztos anyagi helyzet emeli és elősegíti, sőt talapköve minden szellemi haladásnak.

A pénzkerés, munkaerő és számítás, másfelől nyereszkerészi vágy képezi az ember szellemi törekvésének másik oldalát. Ez gyakran esély, születés, szerencse és körülményekről függ. Az eszély és kitaró munkásság becsületességgel párosulva, az anyagi jólét forrásul szolgálhat, azonban a mily gyakran tévútra vezetetik ily törekvés, rossz akarat, önzés és a szivtelen emberek által. Mohókapzsizás, minden ároni meg gazdagodás, az érzelmi élyek kielégítésében keresi már nagy része az élet czélját, s mit a szellemi téren föl-épít, a másik részen lerombolja, s a családok életének szentélyét megsemmisíti.

(Vége következik.)

Fővárosi levél.

— A két királyné s még más valami. —

Budapest, 1875. december 10.

Azt mondta — már nem tudom hol, mikor, kinek és melyik orosz cár a mi szép magyar hazánkról, hogy ez egy ország csupa királynőkkel. És ime igaza van. — Avagy nem-e elég Budapesten kettő, és pedig a javából.

Az egyik ugyan már ösmeretes előttünk. Ki volna más, mint a minden asszonyok királynéja, a kis Izabella, ezt már láttuk, erről hallgassunk. De van egy másik, ez azután igazi királyné, és még hozzá Victória — de nem az angol. Szó a mi szó, ez már helyre egy menyecske, megérdemli a „nők óriása“ s az „óriásnők királynéja“ czímet. A mázsás vasdarabokkal ugy dobálózik, mint akár egy fejjérvári menyecske, mikor a gombócokat veti a fazékba. Huj, hát még a főzőkanalat, hogy tudná forgatni?

Bizony Isten, az embert kirázza a hideg, ha arra gondol, hogy ez volna kedves oldalbordája, tudom, kivénne a többit is. Biz itt papus alatt kellene nyögni a férjem uramnak, s tűrni mit az asszony parancsol, mert ha nem, hájába markol, s akkor teste bizonyára el fog válni a szoba padlójától.

Ugyan uristen, mi lenne a világból, ha minden nő erősebb lenne nálunknál, s mi volnánk a „gyengébb nem?“ Mi? Hm — Tallérosiként az volna nekünknek férfiaknak nem valami rossz. Olyant még nem látott a világ, a mit akkor látna. Hogyisne, más dolgunk sem volna, mint semmi dolgunk, ugy, mint most nekik. Azt gondolják az asszonyok, mi nem is tudnánk ugy?

— „Előbb szivembe döfjed gyilkodat!“ énekel.

Beethoven haját borzalja, s valamit fogai között mormog.

— „Beethoven, az istenre kérem...!“ rebeget Umlauf!

Pizarro elrántja Leonorát Florestántól, ez kirántva magát annak karjaiból s öntestével befödi a szerencsétlen Florestánt. E perczen, három üténynyel a végzeteljes percz előtt Leonora szemei jobban balfelé irányultak s — óh véget! — e perczben Beethoven szemei az övéivel találkoztak.

Ezek a félelmes szemek most örvével találkoztak! Való ez? vagy talán a kegyetlen játék a sorsnak, vagy szemkáprázat? Nem — nem, ez ő, — kissé föl-emelkedik — igen, ez Beethoven! E percztől minden tánczol szemei előtt, csak az a két izzó szemgolyó áll mozdulatlanul, minden pillanattól kiállhatatlanabb. Már alig ismeri meg az üténypálcát. Még csak két ütény... csak egy... most...

Itt egy megnevezhetlen aggály lép el érkeiket. Egészen lesujtva érzi magát, térdei összecusklanak, kezei göresösen nyulnak eltakarólag feje fölé — mindig nagyobbak lesznek az égő pontok, mindig — és most:

— „Öld meg nejét!“

Ő már ezt nem éneklí: kiálltja. Egy velőt rázkódtató kiáltás volt, mely ha a hallgatók szivéig hatott, azt megrendíté...

— „Drága nőm, mennyit szenvedtél miattam,“ panaszkodik Florestán.

Dehogy nem, még különben is. Megtanulnánk francziául — öltözni — vetkőzni meg majd a hitelezők tanitanának — angolul — fitymálni, — németül — beszélni, s végre — csehül — jární. Hát magyarul? Hja, így a mostani nők is csak keveset tudnak! Na, ez hát valami nagy ördögség? Aztán meg még egygyel járnánk jól! Nekünk nem lenne „hosszu“ hajunk.

Azt mondják, a férfiak a nagyravagyók. Pedig hát itt van előttünk (csak 20 krba kerül:) ez a két nem annyira fényes, és nem is fontos, hanem mázsás példa: a két királyné.

Egy ilyes forma szegény férfi, dehogyan merészkedett volna magát a „férfiak királyá“-nak czimezni. Beelégzik ő holmi „Toldy“ és „Kinizsi“-ekkel, vagy felmegy az Olympra, s lehozza onnan „Herkules“ t, a sem Isten, sem embert, s beéri vele holtig.

De tessék most ezt a két sylphidet nézni! Ezeknek nem elég a körösztvíz adta név, s nevük után a tisztességes „kisasszony“ — vagy ha jobban tetszik „asszonyság“ — nem, hanem kapják magukat, a trónokról választanak élő ideálokat, ki a miben hasonlít hozzá.

Beszéljen ezután valaki még nekem valamit a női szerénységről! De szóljunk másról.

Igaz, a mi „Népszínház“-unkról ujságot is mondhatok. Egy új darabot tanultak be megint. Borzasztó, ahogy sietnek, ez már 7 hét alatt az ötödik, meglepi az embert ez a szorgalom! De különben igazságuk van, minek törjék magukat, a pestieknek ez is jó; azért telve van a színház.

Félórára a pénztárnyitás után már jegy nem kapható — megjegyzendő, hogy csak a karzatról van szó, most helyről nincs tudomás, meglehet, a páholyok nem olyan kapósak.

Hiába a pesti népnek nincs párja a művészet pártolásában, igényeit nem elégíti ki 5 színház, s azok az istentelen „sänger“-ajok nagy csoportja, neki még más is kell, egy új színház, egy nagy sereg „akrobáták“ mutatványaival.

Ezek aztán ügyes tornászok, testük hosszát kétszázszor meghaladó tért könnyűséggel szokelnek át, s még lábuk sem török. Ártatlan kis jószágok, noha az emberek — különösen azoknak gyengébb fele annyira üldözik, sőt — mi hihetetlen — életüket veszik el — még azok is, kik elájulnak egy csibeölésnél.

Ugy hiszem, már ki is mondtam, mi lehetne más, mint amugy parasztosan: balha; ezek mulattatják most a pesti nép egy bizonyos osztályát bámulatos ügyességeikkel — volt alkalom elégszer tapasztalni, — kocsikáznak, sétálnak, sőt még színházast is játszanak. Tehát, amint lázzik, nem olyan közönségesek, ezt nagyságok is mutatja, ők is óriások. A mai világban már minden óriás!

Bojtár.

Sport.

Meghívás. Folyó hó 12-én tartott magánértekezlet megállapodása folytán, a koresolya-egylet ideiglenes megalakulása és a gyors életleptetés czéljából teendő intézkedés végett e hó 16 án (csütörtök) délutáni 2 órakor a város háza e célra átengedett térben közgyűlés fog tartatni; melyre az ügy iránt érdeklélő urak tisztelettel megjelenni kéretnek. Tájékoztásul megjegyeztetik, hogy a tagsági díj lehető méltányosan fog megállapíttatni, és pedig a sze-

Leonora félig magánkívül omol férje karjaiba s éneklí; nem, éneklí fuldokolva, majd sirva rebeget:

— „Semmit, édes Florestán!“

Csak most menekedtek meg a hallgatók azon varázis köteléktől, mely eddig érzékiket bénává tette, csak most törhetett ki viharos tapsban köszönni a művésznőnek az élvezetet. Beethoven pedig mozdulatlanul tilt helyén — ő sirt.

A fokozódó aggály és félelem tartásában ugy arczkifejezésében is nyilvánult, de ez mind ugy a helyzethez volt mérve, hogy az a közönségre a legmegrázóbb hatást szülte s így — köszönet az égő szemeknek — Schröder Wilhelmina fellelte valódi Leonoráját mi őt felejtethenné tette. A mit a megfeszített szorgalom, képzelődés s iparkodás véghez nem tudott vinni az a valódi aggodalom s félelem a válperezben a legmagasabb tökélyre vitte.

Mialatt a függöny legördült, Beethoven sietett a szinpadra. Átkarolta Wilhelminát, anyját, mindnyájukat — legszivesebben szorította volna az egész világot dobogó keblére. Könnyeli szemei fénylettek s Wilhelminát ismét karjaiba zárta s zokogó hangon kiáltá:

— „Leonorám kedves Leonorám! most lesz csak operám halhatatlan, igen, halhatatlan — te általad!“

Tudjuk, hogy ez a joslát beteljesedett Schröder Devrient Wilhelmina „Fidelio“ t halhatatlanná, azt az egész világon kedvelté tevő s ha tettűs életén át semmit mást nem éneklét volna mint azt — mégis felejtethlen lenne előttünk.

egyszerre azon veszi észre magát, hogy a színház előtt áll. Elővonta óráját: épen 7 1/2 óra. „Most kezdik“ — gondolá magában. „No ez ma ismét zene lesz! de te légy okos és be ne menj! Így a darabot künn szellemében jelenetig követé. Most vannak a hármasnál. — Most kezdődik az induló. — Ha Pizarro csak egy hanggal is késik, elrontja az egész duettet. — Így; ennek is vége, most még csak a finále. — Felvonás-köz. — Beménjek, ne menjek?...”

A második felvonás most kezdődik, bizonynyal szép előadás! Florestán mindjárt kész lesz. — Eltalálja-e ma a magas a t? — Csak az ütényre vigyázzanak, mert a hegedűsök nagyon könnyen megzavarodhatnak... Egy — kettő — három — négy... — s helyét elhagyja, néhány lépést előre tesz, egy keskeny folyosón át egyszerűen azon veszi észre magát, hogy rendes helyén, Umlauf mellett ül.

Persze Umlauf egy hideglelőshöz hasonlított.

Ő Wilhelmináért, az egészért remegett; alig merte a vezérpálcát mozgatni. Rémitő gondolatok cikázták át agyát. „Ha Wilhelmina meglátja őt, oda van, oda, bátorsága. Megijed, felkiált vagy talán el is ájul. — Az előadás megzavartatik. Akkor a császárné haragja rám irányul, kiesem a kegyből. Oda kényerem! — oh — s most e nehéz négyes! s ő itt!“

Karjait keresztbe fonva ült Beethoven. Szemei vastag sötét pillái között lángoltak.

Most a négyes!...

Pizarro, kezében törrel, fellép. Leonora magát Florestánra vetve visszalöki a gyilkost.

mélyjegy 3 frtnál, családjegy pedig 5 frtnál magasabbra nem tervezetik.

Székesfejervárott, december 12. 1875.

Bóné Géza.

S z i n h á z.

Szombaton, decz. 11 én adatott: „Petaud király udvara“ operette, most már másodszer. A darabról már más alkalomkor részletesebben szóltunk, most felesleges beltartalmát bővebben felemlíteni. Az előadás kielégítő volt a szereplők sikerrel működtek. A közönség csak közép számmal jelent meg.

Vasárnap, decz. 12-én adatott: „Fokról fokra“ énekes színmű. A színmű bécsi helyi darab, belső erkölcsi hatása van s egy nőnek fokokintti sülyedését igen sikerülten bemutatja. Az ily daraboknak vasárnaponkinti előadását szükségesnek találjuk, hogy a nép különféle rétegeire is erkölcsi hatást gyakoroljon. Az előadás levonva több hibáit kielégítő volt. A szereplőkről részletesen nem szólnunk, csak röviden megemlíjük, Pifkó Karolint, ki bensőleg átérve adta szerepét; Halminé ügyesen s kedvvel játszott, bár többször frivol alakítással túlzott. Bérczy, Hevesi s Kendy dícsérendőleg működtek. — Szabóné masquirozására megjegyezzük, hogy egy szerencsétlen beteges vak koldusnő helyett, egy viruló egészségi nőt alakított. Az ily hibás masquirozás a közönség illúzióját nagyban rontja.

Hétfőre, december 13-ára hirdett színi előadás, miután az eröművészeti társaság meg nem érkezett — nem tartott meg.

Megyei és városi hírek.

— **Dulánszky Nándor** püspök ur ő méltósága beigtatásáról részletes tudósítást jövő számunkban hozunk.

— **A „Vörösmarty-kör“** által rendezett felolvasási estély mint mult számunkban jeleztük igen jól sikerült, s nagyszámú és válogatott közönség jelent meg. A felolvasást társas vacsora követte, mely kedélyesen folyt le, nagyszámú és sikerült felköszöntések mondtak.

† **Nemzeti Irodalmunkat** súlyos csapás érte. Toldy Ferencz, a kitünő író, a hazai irodalom történet alapítója s legelső bajnoka e hó 10 én 70 éves korában váratlanul elhunyt. Megdöbbentőleg vettük e hírt s hazánk minden igaz fiára leverőleg hat e gyász — Eletrajzából megemlítjük, hogy 1821-ben lépett fel 16 éves korában először az irodalom terén s azóta folyton irt, összesen 700 művön fölül gazdagitá az irodalmat. Béke lengjen a kitünő férfi porain. Ő felejthetetlen a magyar nemzetre nézve, örökké fog ragyogni a nemzet művelődés történetében.

— **Szinházunk** a közelebbi mult hetek alatt kevéssé részesült látogatásban oly annyira, hogy e miatt már deficit is mutatkozik, ránk nézve az mindenesetre szegény, ha a színiügyet valami baleset érné ezért pártolásra kérjük közönségünket. A színházi választmány erőlyesen fog intézkedni a színiügy érdekében s a városi hatóságokhoz is kérvényt intéz segélyadás végett. Részünkről osztjuk nézetüket s reméljük, hogy színésztünk érdekében a város tenni fog.

— **A járdákra**, melyeknek tisztántartására senki sem gondolt, s melyeken a sikos jég lépten nyomon egész kis torlaszokat alkot, a járás-keles pár nap óta a legnagyobb veszélyekkel jár, s a járó-kelek egymásután bukdosnak és zuzzák magukat. Nem tudjuk, ki nek tiszte lenne a járdák tisztántartása, de reméljük, hogy e felszólításunkat az illető hatósági közeg figyel mére méltatandja, mielőtt egy csomó ember kezét, lábát összetöri.

— **Munkakiállítás.** A székesfejervári kath. legényegylet, saját helyiségében (kaszánya-utca 6-ik szám) december hó 12-ikén megnyitotta munkakiállítását, mely még jövő vasárnap f. hó 19 én látható lesz d. e. 10-től 12 óráig és d. u. 2-től 4 óráig. Belépti-díj 10 kr. E munkakiállításra, mely iparos segédeink szorgalmáról tanuskodik, felhívjuk a pártfogó és az érdeklődő közönséget.

— **A vasárnapi kellemes téli idő** sokakat csalt ki a jégre. Városunk korcsolyázó közönsége leginkább a jancsárkut mögötti jégpályán mulatott, s csak a szürkülő esti homály vetett véget e kellemes sport mulatságnak.

— **A hófúvások**, melyek Veszprémből a közlekedést lehetetlenné tették péntekig — írja a „Veszprém“ — egész vidékünket urálják s minden irányban 20 mértföldnyi területben dühöngtek a napokban. Herend község közelében a vaspálya mentén a vágányokon helyenkint 6 lányi, sőt magasabb hótömb fekszik. E vidéken rettenetes orkán dühöngött szombatról vasárnap virradóra, egy helyről fölkapta a havat a magasabb fekvésű dombokon s betemette vele a völgyeket, a távirát is megrongálta s a sodronyt is több helyt megszakította. De nemcsak itt, hanem tovább Várpalota s Szent-Mihály, meg Zichyfalva közt is dühöngött a hófúvatag s ez állomások közt mintegy 25 távirat póznát döntött ki. A közlekedést csak csütörtökön állították újra helyre.

— **A helybeli izraelita krajczár-egylet** jövő évi január hó 8 án saját helyiségében füzérkét rendez. Ezen egylet mult évben rendezett füzérkéi igen sikerültek voltak, ezért bátran ajánlhatjuk a füzérkét is a közönség figyelmébe. Hisszük siker és jókedv tekintetében ezen füzérke az előbbiekkal versenyez.

— **A sorshuzás szombaton délelőtt** ment végbe, az 1856 ik évben született s most az első korosztályba felhívott helybeli hadkötelesek között a városházánál, a kihuzott sorsszámok 279 et tesznek.

— **Több bekuldetett közleményre** nézve a szerkesztői üzeneteket jövő számunkban közöljük.

— **Kávéház-megnyitás.** Városunk emelkedéséről fényesen tanuskodik ama elegantiával és izletteljesen berendezett kávéház, melyet özv. Ullmann Ferenczné asszony és Hübner Rudolf ur nyitottak meg vasárnap délben. A megnyitás déli 1 órára volt jelezve s már 1/2 1 óraker annyian jelentek meg, hogy alig lehetett ülőhelyhez jutni; a vendégek közt városunk legelőkelőbbjeit láttuk, köztük estefelé számos hölgyet. Maga a kávéház pazarfényű berendezése mindenkit meglepett, oly csinnal és díszel van az egész helyiség kiállítva, hogy díszére vállnék a fővárosnak is, hol a sok kávéház között kevére akadunk, mely e tekintetben versenyezhetne vele. Olvasó közönségünket, különösen a vidékieket figyelmeztetjük ezen kávéháza; a tulajdonosné neve különben is e téren előnyösen ismert, s mind ő, mind üzlettársa a vendégek irányában a legelőkelőbb udvariasságot és figyelmet tanusítanak és főtörökveskút oda irányul, hogy kitünő italok kiszolgálásával vendégeik kegyét kiérdemeljék.

— **Jegyzőválasztás.** Tárnok községben megürült jegyzői állomás szabadválasztás utján e hó 11-én töl tetett be, községi jegyzőnek Mányai Lajos lett megválasztva, ki már korábban a községgjegyzői vizsgát sikerrel letette.

— **A korcsolya-egylet** megalakulása most már bizonyos. A lapunkban közzétett felhívás folytán többen megjelentek az első értekezletre, mely eredményes volt. Eddig már 50 tagnál több jelentkezet.

— **Gyilkosság.** Seregélyes községben e hó 3-án Jónás János ottani lakos tartalékos katona Szabó János ugyan odavál lakossal összeeszevén, az utóbbit nevezett egy bicskával agyonszurta. A bűnvizsgálat tettes ellen azonnal megindított.

— **Moór községben** az ez évi decz. 11-én tartott bíróválasztás nagyon izgalmas volt. A zavar mindjárt a kijelölésnél kezdődött. Ugyanis a községi képviselő testület három egyént jelelt ki a bírói állásra Frey Jánost, Buderer Ferenczet, Abele Mártont. A tömeg azonban fölizgatva, egyik jeletet sem akarta, hanem egy negyedik Ruff József nevét kiáltozta. A szolgabíró erre megmagyarázta a népnek, hogy csak az választható a törvény szerint bírónak, kit a képviselő testület kijelel, s egyszersmind tudtukra adta, hogy a törvény szerint mihelyt 10 választó szavazást kíván, a szavazás azonnal megkezdetni fog; a tömeg azon része azonban, a mely Ruff Józsefet erőszakolta, egyáltalán vonakodott a 10 egyént előállítani, hanem egetrázó lármával követelte Ruff József bíróvá tételét. Egy egész órai várakozás után, miután 10 szavazást követelt egyén magát fel nem jegyeztette és csakis Ruff József s Frey János neveik kiáltattak, a szolgabíró Frey Jánost bírónak kihirdette, mert Ruff József nem levén kijelelve, választható sem volt. Ezután megválasztattak törvénybíró, adószedő, árvgayám, árvgayámi ellenőr felkiállítás utján. Midőn az esküdtek választása következett Ruff hívei közül többen a tömeget izgatni kezdtek a bíróválasztás ellen s nagy zaj és láрма keletkezett, a szolgabíró figyelmeztette a tömeget a hallgatásra s rendre, majd midőn ez nem használt a jelenlevő foglárokat állítá fel, de ezeket a tömeg megtámadta, s hogy a vérengzésnek eleje vétsékek az ott állomásozó 10-dik huszárezred parancsnokságtól kért karhatalmat. Az izgatás ez alatt újra megkezdődött. Pisch Mihály nevű Ruffpárti egyén a szolgabíró elé lépett s a legvakmerőbb módon izgatott s lármázott, a szolgabíró őt a jelenlevő foglárokkal elfogatta s a községi börtönbe zártatta, azonban ekkor a tömeg a foglárók által őrzött börtönre rohant, a foglárók fegyvereit megragadta s a legvakmerőbben dühöngött s a fogoly kibocsátását követelte. A szolgabíró a felállított katonaságot a felzágartott nép ellen használni nem akarván, hogy a vérengzésnek elejét vegye a foglyot elbocsátatá. A választás ily erőszakoskodás miatt folytatható nem levén a szolgabíró a választást elhalasztá s a tömeget szétoszlásra hivta fel, a tömeg a jelenlevő Benesch Ferencz huszár őrnagy által is szétoszlásra utasítván lassankint szétoszlott. — Bizony a törvény iránti tiszteletlenség keserű jelei ezen rakoncátlan kihágások, s valóban csodáljuk, hogy Moór község ily hátra van még a művelődés terén. Hisszük, hogy az izgatók példásan fenyítettnek.

— **Köszönetnyilvánítás.** Az első székesfejervári betegsegélyző egylet és annak szakavatott orvosa dr. Schmidgég József irányában édes köteleltségemet gondolom leróni akkor, midőn ez uton kijelentem, hogy egyetlen fiam egész 4 hónapig tartó súlyos betegségben, első senminemű költséget nem sajnált annak megmentésére; utóbbi pedig igen nagy tapintatosságot, ügyességet, ernyedetlen szorgalommal párosítva köröben tanusított. Miért is fogadják hála köszönetemet. **Neubárh, aranyműves, egyleti tag.**

— **Nemes czélu adakozás.** Dulánszky Nándor megyés püspök ur ő méltósága a városi árvaház javára 500 frtot adományozott.

— **Halminé-Mindszentl Kornélia** művésznők jutalomjátékára újból felhívjuk közönségünk figyelmét, s hisszük, hogy a megérdemelt pártolással fogja kitüntetni jeles művésznőnk, ki kedves játékaival és gyönyörű énekével számos izben élvezetes estét szerzett nekünk. Jutalomjátéka szombaton leend, mely alkalommal következő művek kerülnek színre: Nagy magánjelenet „Ördög Róbert“ operából, előadva a jutalmazandó által. Azután „Robin orvos“ Halmy Ferencz ur felléptével. Végre „Takarodó után“ czímű operette.

— **Lapunk mult számában** megjelent a bagatell ügyekre vonatkozó cikkre megjegyezzük, hogy az író nézeteit nem osztjuk, különben e tárgyra vonatkozólag részletesen fogunk mi is szólani. Szólunk pedig a segédszolgabírói állás szervezése iránt is, mert ámbár megyei szolgabírói karunk kitünő tagokkal bír, de a nagymérvű tevékenységi kör mellett a segédbírói állás rendszeresítése szükséges.

— **Ne nektek férfiak!** Egy társaságban meg nem állhat X. barátunk, hogy bizonyos csinos nőnek oda ne sugna: „Bocsánat asszonyom! de kénytelen vagyok megkérdezni, miért néz rám oly haragosan?“ — Mire a kérdett, kissé szelidebb arcczal felelé: „Engedelmet, — elnéztem önt férjemnek!“

— **Be lett panaszolva** a község előjárósága előtt N. atyafi bizonyos ügy végett, a bepanaszolt atyafi esetleg választott községi képviselő, kit a bíró a panaszos előadása után imigy szólit meg: „Lássá kend, mint választott képviselője a községnek ilyesmi végett lenézeti magát, pedig kend nem virilista, hanem választott, tehát okos embernek kell kendnek lenni, mert virilista lehet akárki, csak sok adót fizessen.“ Es ilyetén felvilágosítások után az ügy békés nton kiegyenlítve lett.

— **Színészeink** a jutalomjátékok megválasztásánál a legroszabbul szoktak eljárni s mindig vagy a már elavult, vagy egészen ismeretlen kevés értékű darabkat választják ki. Ezen eljárásukat többször megróttuk, most újra megemlítjük, azért is, mert ha a jutalomjátékok így haladnak, utóljára a közönség egészen el lesz riasztva azok látogatásától.

— **Felhívás.** Felhivatnak mindazon urak, kik magukat az ujonnan alakulandó dalárda tagjai közé felvétetni óhajtják, miszerint ebbeli szándékukat Kaltenacker Márton urnál a kereskedelmi bank pénztárnokánál kijelenteni sziveskedjenek.

— **Felakasztotta magát.** Egy helybeli csizmadiamester mult pénteken életuntság következtében felkötötte magát. A szerencsétlen környezői csak akkor találták meg függő helyzetében, midőn már mint életelen hulla lógott a kötélben, melylyel életét oltotta ki.

— **Székesfejervári takarékpénztár** 1875 dik évi november havi üzletkimutatása. Bevétel: Pénztári maradék október hóról 38434 frt. 42 kr. Betételekből 69858 frt 33 kr. Kölcsönökből 23251 frt. Előlegezésekből 512 frt. Váltókból 156455 frt Kamatokból 17626 frt. 78 kr. Különféle díjak és illetekekből 849 frt. 62 kr. Eladott értékpapirokból 2937 frt. 50 kr. Értékpapir feleslegből 162 frt. 50 kr. Visszleszámitolt váltókból 5460 frt. Összesen 315547 frt. 15 kr. — **Kiadás:** Visszafizetett betétek 107681 frt. 33 kr. Ezek kamataira 1379 frt. 58 kr. Ingatlan javakra adott kölcsön 16800 frt. Előlegezésekre 1751 frt. Váltókra 142123 frt. Kezelés és vegyes kiadásra 5200 frt. 5 kr. Visszleszámitolt váltókra 15950 frt. Elzálogosított értékpapirokra 14500 frt. Pénztári készlet november 30-án 10162 frt. 19 kr. Összesen 315547 frt. 15 kr.

Törvényszéki hír. Ifju Becsei Pál 42 éves, ref. vallásu, váali lakos folyó évi márczius 20-án nejeinek Kudar Zsuzsannának egy levelet adott át, melyben az volt írva, hogy anyja Tabajdon beteg, látogassa meg; 21 én férj és feleség el is indultak hajnali időben és a váali határban szóvitába kerültek egymással, egy az aábbi események indokál szolgálható család miatt; Becsei Pál ez alkalommal fegyvert is vivén magával, mely kavicszal volt megtöltve, s nejét azzal arczon lötte, ki, midőn lerogyott, egy közel álló akáczfát ki tört és evvel addig ütötte a szerencsétlen asszonyt, mig azt gondolta, hogy meghalt; ez azonban még mintegy 40 lépésig vánszorogván és csak azután halt meg. A vizsgálat alkalmával kiderült, hogy a fenti levelet vándlott maga irta, annak czélja az volt csupán, hogy nejét elcsalhassa és tettét könnyen végrehajthassa. Vádolt tettét először tagadta, később azonban beismerte, indokul azt hozván fel, hogy felesége roszul bánt vele, s több izben őt meg is verte. Tagadja azt, mintha neki előre eltökélt szándéka lett volna nejét meggyilkolni, de annak bánásmódja kényszeríté e borzasztó tette, melyet megelőzőleg vádlott egy csalást is követvén el, e két ügy egybekapcsolva folyó hó 6 kán bíraltatt el a kir. törvényszék által. A kir. ügyészég képviselőjében Komócsy Pál kir. alügyész ur Becsei Pált családi kísérlet ugy a hitves gyilkosság büntényével vádolván — kötélt általi halálra kérte elítéltetni. — A hivatalból kirendelt védő Vámos Gyula fiatal ügyvéd ur által erőteljes tömör vonásokban gazdag, valóban szép védelmének előadása után a kir. törvényszék ifju Becsei Pált a hitves gyilkosság-csalás, családi kísérlet és okmány hamisítás miatt életfogytiglani börtönre ítélte.

Beküldetett.

Minden beteg erőt és egészséget nyer gyógyszer és költség nélkül a

Revalessière du Barry

gyógytápszertől Londonból.

26 év óta semminemű betegség sem volt képes e kellemes egészségi tápszernak ellentáráni, s üdvösnek bizonyult az felhőkkel egy mint gyermeknek orvosság és költség nélkül minden gyomor-, ideg-, mell-, tüdő-, máj-, mirigy-, nyákhártyaegyeztési, hólyag- és vesecaj, gümö-, aszkór, nehéz lélegzés, köhögés, emésztetlenség, dugulás, hasmenés, álmatlanság, gyengeség, aranyér, vízi betegség, lézsedülést, vérmegszorulás, fülzsongás, émelygés és hányás, sörtelenség folyamában, hashártyalob, melakór soványodás, csú, köszvény, sápkór ellen, ugyintén eszesenélkül, eladellai dajkatj helyett előnyt érdemel. Kivonat 80,000 bizonyítványból gyógyításokról, melyek minden gyógyszer ellen daczoltak, ezek közt bizonyítványok: Dr. Würzer tanártól, F. W. Beneki tanár úrtól, gyógytanácsos dr. Angelen, dr. Choierand, dr. Campell, dr. Déde tanár, dr. Ure, Castlestuart grófnő, Issenstein hercegtől, Mensdorf-Pouilly minster elnökötől és több magas állású egyéntől tetszésre bérmentve beküldetnek.

Kivonatok a 80,000 bizonyítványból.

72.448. sz. bizonyítvány. **Cadix**, 1868. június 5.
Hálás kötelezőemnek tartom azon kedvező hatást közzétenni, melyet a Revalessière-chokoládé névre gyakorolt. Ő ugyan éveken át a legirtóztatóbb altesti fájalmakban és folytonos álmatlanságban szenvedett, mely kinos állapot az ön Revalessière-chokoládéjának használata után, mintegy varázslatra éltint. Legmélyebb tisztelettel
Vincenzo Moyano.

72.618. sz. bizonyítvány **La Roche-sur-Yon**, 1868. júl. 30.
Az ön Revalessière-chokoládéja legirtóztatóbb gyomor- s ideg-bajomat megszüntette.
Madame Armand.

Revalessière 4-szer táplálóbb a húsánál és 50-szer megkíméli a gyógyszer által felhőkkel egy mint gyermeknek 1 2 fontos ládószelencébe 1 frt. 50 kr. 1 font 2 frt. 50 kr. 2 font 4 frt. 50 kr. 5 font 10 frt. 12 font 20 frt. 24 font 36 frt. Revalessière-Bisquittek, szelencékben 2 frt. 50 kr. és 4 frt. 50 kr. — Revalessière-esokoládé porban és táblákban 12 csészére 1 frt. 50 kr. 24 csészére 2 frt. 50 kr. 48 csészére 4 frt. 50 kr. porokban 120 csészére 10 frt. 288 csészére — 576 csészére 36 frt.

Kapható: **Barry du Barry és társa** által Bécs, Wallfischgasse 8. sz. Székesfehérvárott **Diebala György** gyógyszerárban. Budapestben **Török József** gyógyszerésznél.

Felelős szerkesztő: **Hattyuffy Dezső.**

Hirdetések.

Székesfehérvárott, a buzapiaczon egy jó karban levő

szabad kézből eladó. Ertekezhetni e lapok kiadó-hivatalában.

Wer deutsch, französisch o. englisch correspondenzen kann, dem kann ein jährlicher, durchaus ehrenhafter und ohne alles Mißo zu erzielender Nebenverdienst von **Mk. 500—1000.** — **Zunfthundert bis Tausend Mark** nachgewiesen werden. — Nähere Auskunft ertheilt franco und gratis:

Moritz Weil jun. Maschinen-Fabrik, Wien II.
13. Franzensbrünnchen-Strasse.

Cs. k. szabadalm. első osztr.
Ceresin-gyár
Ujhelyi H. és társa,
Stokerauban, Bécs mellett,
főraktár: Budapest, Gizela-tér, Háas-féle palota.

Tisztelettel tudatjuk nagyraesült vevőinkkel s a t. ez. közönséggel, miszerint a-bekövetkező

karácsonyi és újévi ünnepekre

raktárunkat sima és díszített templomgyertyákkal, karácsonyfa- és viaszgyertyákkal mindennemű változatos színekben és nagyságban dusan felszereltük. Bátorkodunk egyszermind, jó és olcsó padolatviaszunkat, fehér és sárga színekben, valamint szárazfényviaszunkat a t. ez. közönség figyelmébe különösen ajánlani. Varróviasz, szabók és cipészek számára mindig nagy készletben található.

Teljes tisztelettel

a főraktár,
Budapest, Gizela-tér, Háas-féle palota.

Pályázati hirdetmény.

Mely szerint a szőlőhegyi bizottmányok f. évi december hó 1-jén tartott üléséből kelt 30. számú elhatározása folytán, az üresedésbe jött egyik hegy-mesteri állomás **f. évi december hó 16-án** választás útján betöltendő lészen.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen 120 frt. évi fizetéssel kapcsolatos állomást elnyerni óhajtják, hogy kérvényeiket akár írásban foglalva, akár pedig szóval, **Szepelt Nándor** tanácsnok urhoz, mint e bizottmány elnökéhez e hó 16-dik napjának d. e. 9 órájáig nyújtásuk be. — Megjegyeztetvén, hogy csak olvasni s írni tudó és fehérvári szőlőbirtokos kérvénye fog figyelembe vétetni.

A szőlőhegyi bizottmány.

KLÖKNER PÉTER, kiadó-tulajdonos.

Egy magyar nő, ki a háztartás minden ágaiban jártas, s több éven át a háztartással s gyermekneveléssel foglalkozott, keres ilyenmü állomást.

Bővebb értesítést Székesfehérvárott Csapó Dániel ügyvéd urnál nyerhetni.

Mössmer József

rumburgi vászonraktára Budapest

koronaherceg- (uri-utca) és zslárus-utca sarkán

„A MENYASSZONYHOZ.”

Ajánlja

dúsan felszerelt vászon, fehérnemű

és

kész ingraktárát,

nemkülömben

épen Párisból hozott

legújabb fehérnemű és esipke újdonságait,

legolcsóbb szabott árakon.

Árjegyzékek és minták kívánatra beküldetnek

Hirdetmény.

Méltóságos báró Miske Imre megyei alispán urnak folyó évi október hó 10-én 5949/k. 875. szám alatt kelt rendeletével Eresi községben hordolitelesítő hivatal állítván fel, annak vezetésére alólírott neveztetett ki, midőn ezen körülményt a t. ez. közönséggel közleni szerencsém van egyuttal közhírré teszem, hogy a mértékitelesítő-hivatal tényleges működése folyó hó 15-én lép életbe.

A hitelesítési díjak a tekintetes megyei hatóság által kibocsájtott árszabály szerint szedetnek azon költséggel, hogy a napidijakat felére szállítom le a mennyiben egész napra 2 frt. s egy fél napra csak 1 frt. napidijt számítok, szállítási díjon kívül.

Megjegyeztetik, hogy a méltóságú ministerium által folyadék, hossz és száraztárgyak hitelesítésére nézve is utólagosan engedélyt nyertem, miért is a hitelesítés utóbbi tárgyakra is nálam eszközölhető; kisebb javítások és új munkák üzletemben jutányos áron teljesíttetnek.

Számos látogatást kérve maradtam a nagyérdemü közönségnek hódoló tisztelettel.

Eresiben 1875. november 14-én.

Alázatos szolgálja:

Hauzer Benedek,
mértékitelesítő s kádármester.

Felhívás.

A helybeli takarékpénztár nemeskeblü adományának elfogadhatása a nagyméltóságú magyar kir. belügyministeriumnak f. évi 55,048. szám alatt kelt leírata értelmében engedélyezetvén, mihez képest a közönségnek a hatósággal együttesen táplált azon rég óhajtott vágya, hogy egy árvaház e város területén mielőbb létesíttessék, a közel jövőben megoldásra találand. Ugyanis a volt felekezeti-néki ovoda helyisége, mely a városi takarékpénztár által árvaházi czélokra Székesfehérvár szab. kir város tulajdonába bocsájtatott, — mint árvaház — 1876-ik évi január 1-jén rendeltetésének át fog adatni.

Felhivatnak e szerint e város területén lakó és szülők nem létében teljes elhagyatottságra jutott azon árvák gondnokai és gyámjai, kik ápolások és felügyeletükre bizott 6—9 éves gyermekeket mint árvákat gondoznak, ha azokat a hatóság felügyelete alatt álló árvaházba felvétetni kívánják, ez iránt szóbeli kérelmeiket a városi közgyámi hivatalhoz f. évi decz. 20-áig — a szokott hivatalos órákban — betejjesztetni el ne mulasszák. A kormányilag megerősített alapszabályok 3-ik szakasza értelmében az intézetbe felvehető valláskülömbőség nélkül mindazon árvák: a) kik helybeli illetőségűek, b) kik a 10-ik évet még meg nem haladták, c) kik szellemileg művelhetők és taníthatók, testileg egészségesek, be vannak oltva s munkaképesek, s végre d) kiknél igazolható, hogy életkörülményeik s anyagi helyzetüknél fogva a felvételre igényt tarthatnak.

Kelt Székesfehérvár szab. kir. város árvaházi igazgató-tanácsa 1875. évi decz. hó 3-án tartott ülésének határozatából.

Novák Kálmán m. k.,

polgármester, mint az árvaházi igazgató-tanács elnöke.

Nyomat. Sz.-Fejérvárott a „Vörösmarty“ könyvnyomdában, Számmer Kálmánnál.

Ostobaság!

Megjelent

és minden hazai könyvkereskedésben kapható:

Egy tarisznya ostobaság. Humoristius eszmék, ötletek, élecek egyvelege, gyűjtötte Nevető Vilmos több fel-fedeztelen tudomány professora ára díszesen kötve 1 frt. 40 kr.

Továbbá megjelent:

Halljuk a szép szót! Magyar felköszöntő (toaszt) könyv, szerkesztették Wajdits József és Bátorfi Lajos. Második javított és tetemesen bővített kiadás. A díszes kemény-kötésű könyvnek ára 1 frt. 50 kr.

Rajta fiúk vigadjunk! Közkezdességi dalkönyv, ötödik bővített kiadás 1 frt. 80 kr., díszkötésben 2.80.

Rajta fiúk vigadjunk! Magyar dalkönyv, olcsó kiadása, kötve 96 kr.

Rajta leányok mulassunk! Mulattató kézikönyv, magyar hölgyek számára, gyűjtötte Wajdits József. Ára az 500 lapra terjedő szimfonatu borítékkal ellátott könyvnek 1 frt. 60 kr. Aranymetszésű díszkiadásnak 2 frt. 60 kr.

Rajta párok táncoljunk! Lakatos Sándor tánc-könyve díszes czimboritékkal. Keménykötésű mű ára 1 frt. 40 kr.

Kebelhangok. Újévi és névnapi köszöntések. Irta: Hoffmann Mór, díszes nyomatu keménykötésben ára 1 frt.

Vedd szívemet szivedet! Szerelmi levelező könyv, szerelmes párok számára, Szivélyesítől. Csinos borítékba kötve, ára 2 frt. 20 kr.

Szegényből lesz gazdag! Jó számvetéssel, gyors és biztos segítő minden adás- és bevétel. Ára kötve e díszesen kiállított zsebkönyvnek 90 kr.

Lenormand. A híres cigányról igazmondó kártyája, 32 színezett kártyájával magyar aláírással és szöveggel, ára 50 kr.

Álmoskönyv, nagy, legújabb egyiptomi, 200 lapra terjedő, 600 képpel, ára 50 kr.

Wajdits József „Képes népnaptára”, 1876. kötve 50, füzeve 40, kis kiadás 20 kr.

Postai rendelések a levél vétele után azonnal teljesíttetnek.

Wajdits József,

könyvkereskedő, Nagy-Kanizsán.

Kohlmann's Kubiktabelle

nach Fuss- u. Metermaass Ausg. für Österreich sind stets vorrätbig bei: **Peter Klöcker** Buchhändler in Stuhlweissenburg.

Hirdetmény.

Az alulirt m. k. lotto igazgatóság megindítja az **V. magyar királyi államsorsjátékot**, melynek tiszta jövedelme Ő Felségének 1. f. elhatározása folytán a m. k. állandó kincstári munkások árvái számára emelendő menházak felállítására fog fordítani.

Ezen sorsjáték 3334 nyerőszámot tartalmaz; a nyeremények főösszege: **200.000** forint o. é. köztük:

Az 1-ső főnyeremény	100.000 frttal,
a 2-ik „	20.000 „
2 nyeremény	5000 „
10 „	1000 „
20 „	500 „
100 „	100 „
200 „	50 „
3000 „	10 „

A húzás visszavonhatlanul **1875. évi december hó 20-án** Budapestben az alulirt lotto igazgatóság által fog eszközöltetni.

Egy sorsjegy ára: 2 forint o. é.

Sorsjegyek kaphatók: az alulirt m. k. lotto igazgatóságnál, a lottogyűjtőknel, a lotto-, adó-, sós- és postahivataloknál, és minden nagyobb városban létező egyéb sorsjegyárló közegeknél.

A m. k. lotto igazgatóság államsorsjátéki osztálya. — Budapestben, 1875. évi október hó 1-én.

Motusz Alajos,

m. k. p. ii. minist. osztálytanácsos és lotto igazgató. (Utánnymot nem díjaztatik.)